Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

14. listopadu 2017 *

„Veřejná služba – Úředníci – Povyšování – Povyšování za rok 2015 – Neexistence hodnotících zpráv v důsledku volna z důvodu nemoci – Obecná prováděcí ustanovení k článku 45 služebního řádu“

Ve věci T-586/16,

Guillaume Vincenti, s bydlištěm v Alicante (Španělsko), zastoupený H. Tettenbornem, avocat,

žalobce,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému K. Tóthem a A. Lukošiūtė, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 270 SFEU, který zní na zrušení rozhodnutí EUIPO ze dne 24. července 2015, jímž nepovýšil žalobce do vyšší platové třídy (AST 8) na základě povyšovacího řízení 2015, jelikož jeho jméno nebylo zapsáno na seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, V. Kreuschitz a N. Półtorak (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. května 2017,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobce Guillaume Vincenti je úředníkem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) zařazeným do platové třídy AST 7. V této platové třídě je od 1. dubna 2009. Čerpá volno z důvodu nemoci od 10. června 2013.

* Jednací jazyk: angličtina.

2 Posouzení, jehož byl předmětem ve všech hodnotících zprávách v rámci povyšování za roky 2009, 2010, 2011 a 2012, ukázalo, že „souhrnně vzato odpovída[ly] výkonnost, schopnosti a hodnocené chování úrovni vyžadované pro zastávané pracovní místo“. Z důvodu jeho odůvodněné nepřítomnosti nebyly naopak dokončeny jeho hodnotící zprávy za roky 2013 a 2014, které se měly vztahovat k období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 a od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014.

3 V platové třídě žalobce je prahem pro povýšení 9 bodů. Dopisem ze dne 21. července 2014 informoval žalobce orgán oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) EUIPO, že počet bodů, které dosáhl pro povýšení v roce 2014, byl definitivně určen na 9,25 bodu.

4 Sdělením zaměstnancům ze dne 27. dubna 2015 zahájil EUIPO povyšování za rok 2015 a informoval zaměstnance, že v souladu s článkem 110 služebního řádu Evropské unie (dále jen „služební řád“) obdobně použil rozhodnutí Komise C(2013) 8968 final ze dne 16. prosince 2013 o obecných prováděcích ustanoveních k článku 45 služebního řádu (dále jen „OPU k článku 45“) na úředníky. Tímto sdělením informoval rovněž své zaměstnance o přijetí pracovních pokynů za účelem vymezení podmínek povyšování v EUIPO (dále jen „pracovní pokyny“).

5 Řídící poradní výbor EUIPO nezahrnul jméno žalobce do seznamu úředníků navržených na povýšení v rámci povyšování za rok 2015. Uvedený seznam byl zveřejněn na intranetových stránkách EUIPO dne 25. června 2015.

6 Dne 2. července 2015 zpochybnil žalobce toto rozhodnutí řídícího poradního výboru před smíšeným výborem pro povyšování (dále jen „SVP“) a požadoval, aby bylo jeho jméno zapsáno na seznam úředníků navržených na povýšení.

7 Poté, co SVP posoudil případ žalobce, přijal dne 24. července 2015 doporučení pro OOJ. V tomto doporučení SVP doporučoval nevyhovět žádosti žalobce. Na základě pracovních pokynů měl za to, že až se úředník vrátí na své pracovní místo, bude třeba vypracovat hodnotící zprávu a se zpětnou účinností přidělit body pro povýšení, jakož i srovnat zásluhy. Toto doporučení nebylo přijato jednomyslně. Dva členové SVP jmenovaní výborem pro zaměstnance uvedli, že žádný právní základ neumožňuje se odchýlit od jasného znění OPU k článku 45 a výklad pracovních pokynů, na kterém bylo založeno uvedené doporučení, se podle nich odchyluje od jasného smyslu článku 3 těchto OPU.

8 Dne 24. července 2015 zveřejnil OOJ seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015, na němž nebylo uvedeno jméno žalobce.

9 Stížností podanou dne 18. srpna 2015 na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu zpochybnil žalobce rozhodnutí EUIPO ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

10 Rozhodnutím ze dne 8. prosince 2015 zamítl OOJ stížnost (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

11 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 18. března 2016 podal žalobce projednávanou žalobu. Tato žaloba byla zapsána pod číslem F-16/16.

12 Na základě článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (Úř. věst. 2016, L 200, s. 137) byla projednávaná věc převedena na Tribunál ve stavu, v jakém se nacházela ke dni 31. srpna 2016. Byla zapsána pod číslem T-586/16 a přidělena třetímu senátu.

13 Dne 8. března 2017 vyzval Tribunál organizačním procesním opatřením EUIPO, aby odpověděl na několik otázek. Dne 28. března 2017 vyhověl EUIPO tomuto opatření.

14 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil rozhodnutí EUIPO ze dne 24. července 2015, jímž nepovýšil žalobce do vyšší platové třídy (AST 8) na základě povyšovacího řízení 2015, jelikož jeho jméno nebylo zapsáno na seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015,

– uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

15 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu v plném rozsahu;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

16 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce tři žalobní důvody, které jsou v žalobě pojímány společně a z nichž první vychází z porušení článku 45 služebního řádu, článku 3 OPU k článku 45 a článku 13 rozhodnutí EUIPO ADM-05-09, druhý z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady řádné správy a jeho práva na obhajobu, jakož i ze zkreslení skutečností, na nichž je založeno napadené rozhodnutí, a třetí ze zjevně nesprávného posouzení OOJ z důvodu jeho odmítnutí vykonat svou posuzovací pravomoc ve vztahu k jeho povýšení, a podpůrně z důvodu jeho odmítnutí jej povýšit v rozsahu, v němž takové odmítnutí překročilo jeho posuzovací pravomoc.

17 Úvodem je třeba uvést, jak bylo zmíněno v bodě 4 výše, že ustanoveními, která byla obdobně použitelná a která ostatně EUIPO použil na úředníky v rámci povyšování za rok 2015, byla OPU k článku 45. Když byl na jednání žalobce dotázán na relevanci rozhodnutí EUIPO ADM-05-09 v projednávané věci, uznal, že napadené rozhodnutí není založeno na tomto rozhodnutí EUIPO a vzdal se svých argumentů vycházejících z porušení uvedeného rozhodnutí, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 45 služebního řádu a článku 3 OPU k článku 45

18 Žalobce má za to, že OOJ porušil čl. 3 pátou odrážku druhou větu OPU k článku 45. Jeho zprávy nebyly podle něj dokončeny z důvodu, který mu nelze přičítat, a sice jeho volna z důvodu nemoci. Má za to, že znění tohoto ustanovení neumožňuje vyloučit jeho případ z povyšovacího řízení 2015. Domnívá se, že OOJ měl neprávem za to, že přerušení hodnotícího a povyšovacího řízení, která se jej týkala, až do jeho návratu do služby, jej nezbavuje jeho práv zakotvených v článcích 43 a 45 služebního řádu. Takový přístup podle něj s sebou nese určité nevýhody, zejména v případě úmrtí nebo trvalé invalidity dotčeného úředníka. Má rovněž za to, že OOJ nemůže odůvodnit skutečnost, že žalobce se nemohl zúčastnit dotčeného povyšovacího řízení, neposouzením srovnatelných zásluh, jelikož mu nelze tuto okolnost přičítat. Podle žalobce mohl totiž OOJ použít k tomuto účelu jiné informace, které měl k dispozici. Má tedy za to, že vzhledem k tomu, že OOJ nedodržel článek 3 OPU k článku 45, porušil článek 45 služebního řádu.

19 EUIPO odpovídá, že čl. 3 pátá odrážka druhá věta OPU k článku 45 se nevztahuje na případ žalobce, nýbrž v souladu s jeho pracovními pokyny se týká například případu, kdy je hodnotitel nepřítomen, kdežto dotčený úředník je během povyšování přítomen. Tento výklad je podle něj podpořen

skutečností, že hodnotící zprávy jsou nezbytné pro náležité zajištění srovnávacího přezkumu zásluh úředníků způsobilých pro povýšení, což vyplývá rovněž z článku 3 OPU k článku 45, který obecně vyžaduje, aby se zprávy staly konečnými. Vzhledem k tomu, že podle EUIPO není osoba čerpající volno z důvodu nemoci obecně považována za osobu, která může zpochybnit svoji hodnotící zprávu a dodržet procesní lhůty, byl povinen přerušit hodnotící řízení žalobce a podle stejné zásady přerušit ve vztahu k němu rovněž povyšovací řízení, aby mu byla zaručena procesní práva. EUIPO má kromě toho za to, že srovnávací přezkum zásluh na základě jiných informací, než jsou informace obsažené v hodnotících zprávách, má být proveden jen v krajním případě a může být odůvodněn jen tehdy, jestliže vyšlo jasně najevo, že není k dispozici žádná správa vypracovaná v řádné a správné formě, neboť se dotčený úředník nevrátil na své pracovní místo. EUIPO se domnívá, že měl na základě povinnosti péče povinnost se ujistit, že rozhodnutí týkající se povýšení žalobce bylo přijato poté, co mu bylo umožněno se vyjádřit ke svým zásluhám. V odpovědi na organizační procesní opatření přijaté Tribunálem EUIPO kromě toho tvrdí, že v zájmu žalobce je spíše jeho možnost účastnit se hodnotícího pohovoru a celého hodnotícího řízení, než řízení, v němž by EUIPO uplatnil jiné platné informace, neboť je proti žalobci vedeno šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), které bylo sice zahájeno po přijetí napadeného rozhodnutí, avšak se týká období, k němuž se vztahuje relevantní hodnocení. Dodává, že hodnotící zprávy zaručují ochranu práv zaměstnanců prostřednictvím dialogu a odvolacího řízení, čemuž by tak nemuselo být, kdyby srovnávací přezkum zásluh spočíval na jiných dostupných informacích.

20 V projednávaném případě je třeba nejprve uvést, že odůvodněním relevantním pro posouzení legality napadeného rozhodnutí je odůvodnění uvedené v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že OOJ měl za to, že se čl. 3 pátá odrážka druhá věta OPU k článku 45 vztahuje na situace, v nichž nebyla dokončena samotná hodnotící zpráva úředníka například z důvodu nepřítomnosti hodnotitele nebo revizního hodnotitele v okamžiku, v němž byli vyzváni, aby provedli hodnocení v rámci hodnotícího řízení. Měl tedy za to, že se toto ustanovení nepoužije na případ žalobce. OOJ poté uvedl, že v důsledku volna z důvodu nemoci nebyly žalobci vypracovány hodnotící zprávy za roky 2013 a 2014 a hodnotící a povyšovací řízení, která se jej týkala, byla přerušena až do jeho návratu do služby. Upřesnil, že vzhledem k tomu, že povyšovací řízení bylo ve vztahu k žalobci přerušeno z důvodu jeho odůvodněné nepřítomnosti, nebyly jeho srovnatelné zásluhy právem zohledněny pro účely povyšování za rok 2015. Na základě výše uvedeného dospěl OOJ konečně k závěru, že jméno žalobce nebylo právem zapsáno na seznam úředníků povýšených v roce 2015.

21 V souladu s článkem 110 služebního řádu v tomto ohledu platí, že pokud neexistuje odchylka, na EUIPO se použijí obdobně rozhodnutí Evropské komise C(2013) 8985 final ze dne 16. prosince 2013 o obecných prováděcích ustanoveních k článku 43 služebního řádu (dále jen „OPU k článku 43“) a OPU k článku 45.

22 Je třeba připomenout, že podle článku 2 OPU k článku 45 se povyšování provádí každý rok.

23 V průběhu tohoto povyšování prováděného každý rok může být úředník předmětem rozhodnutí o povýšení, a sice být způsobilým pro povýšení, pokud v souladu s článkem 3 OPU k článku 45 splňuje pět kumulativních podmínek. Jak uvedl EUIPO, pátou z těchto podmínek je, že hodnotící zprávy úředníka se staly konečnými v souladu s OPU k článku 43. Uvedený článek 3 však výslovně stanoví, že „v případě, že hodnotící zpráva nebyla dokončena z důvodu zpoždění, které není přičitatelné úředníkovi, který zastává dané pracovní místo, tento úředník se účastní povyšovacího řízení na základě jiných platných informací nahrazujících hodnotící zprávu, a může být tedy předmětem rozhodnutí o povýšení“.

24 Z tohoto ustanovení vyplývá, že úředník, který splňuje první čtyři podmínky článku 3 OPU k článku 45, ale jehož hodnotící zpráva se nestala konečnou, je přesto považován za úředníka způsobilého pro povýšení, pokud uvedená zpráva nemohla být dokončena z důvodu zpoždění, které mu nelze přičítat. Dotčený úředník se v tomto případě účastní povyšovacího řízení na základě jiných platných informací nahrazujících neexistující hodnotící zprávu.

25 Ze spisu v projednávaném případě vyplývá, že není zpochybňováno, že neexistence hodnotící zprávy žalobce za roky 2013 a 2014 byla způsobena jeho volnem z důvodu nemoci ani že toto volno z důvodu nemoci bylo odůvodněnou nepřítomností.

26 Je tedy nutno konstatovat, že jelikož volno z důvodu nemoci bylo odůvodněnou nepřítomností, nelze mu přičítat nemožnost dokončit jeho hodnotící zprávy za roky 2013 a 2014, a tudíž jeho nepřítomnost. EUIPO kromě toho uznal na jednání, že volno žalobce z důvodu nemoci není okolností, kterou lze žalobci přičítat.

27 Článek 3 pátá odrážka druhá věta OPU k článku 45 však upřesňuje, že v takové situaci je úředník způsobilý pro povýšení a má právo se účastnit každoročního povyšovacího řízení na základě jiných platných informací. Platí tudíž, že tím, že OOJ odmítl uznat žalobci právo na účast v povyšovacím řízení 2015, jelikož jeho odůvodněná nepřítomnost z důvodu nemoci neumožnila vyhotovení některých z jeho hodnotících zpráv, porušil uvedené ustanovení a dopustil se nesprávného právního posouzení.

28 Výklad čl. 3 páté odrážky druhé věty OPU k článku 45 daný EUIPO, podle něhož se toto ustanovení nevztahuje na situaci žalobce, je tudíž nesprávný.

29 V tomto ohledu nemůže být přijata argumentace EUIPO, že jak vyplývá z části III písm. a) pracovních pokynů, byl povinen přerušit hodnotící řízení, a v důsledku toho povyšovací řízení ve vztahu k žalobci během jeho volna z důvodu nemoci, aby zaručil procesní práva, která jsou mu přiznána v rámci uvedeného hodnotícího řízení. V situaci žalobce, a sice v situaci, kdy vyhotovení hodnotících zpráv v rámci řízení stanoveného k tomuto účelu nemohlo být včas uskutečněno, aby mohlo být zohledněno pro účely relevantního povyšovacího řízení, měl totiž žalobce právo být podle OPU k článku 45 považován za způsobilého pro povýšení, účastnit se tohoto povyšovacího řízení, a tudíž se účastnit srovnávacího přezkumu zásluh úředníků způsobilých pro povýšení v rámci povyšování za rok 2015 na základě jiných platných informací nahrazujících neexistující hodnotící zprávy.

30 Je třeba ostatně poznamenat, že pracovní pokyny jsou jakožto rozhodnutí agentury sdělené všem zaměstnancům, jehož cílem je zaručit dotčeným úředníkům totožné zacházení, pokud jde o povyšování, vnitřní směrnicí. Nic v zásadě OOJ nezakazuje, aby prostřednictvím vnitřního rozhodnutí obecné povahy stanovil pravidla pro výkon široké posuzovací pravomoci, kterou mu svěřuje služební řád. Nicméně možnost použít takové vnitřní směrnice je podřízena určitým mezím a zejména povinnosti dodržet zásadu hierarchie právních norem. Taková vnitřní směrnice, jako jsou pracovní pokyny, je normou nižší právní síly než služební řád a právní úprava přijatá k jeho provedení (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 30. ledna 2008, Strack v. Komise, T-85/04, EU:T:2008:18, body 37 až 41 a citovaná judikatura). Pracovní pokyny EUIPO tudíž nemohou legálně stanovit pravidla, která by se odchylovala od ustanovení služebního řádu nebo OPU k článku 45.

31 Není přesvědčivá ani argumentace EUIPO, že účast úředníka v povyšovacím řízení na základě jiných informací než informací obsažených v hodnotících zprávách může být povolena jen v krajním případě. Je nutno konstatovat, že EUIPO neupřesňuje, proč není situace žalobce „krajním případem“ odůvodňujícím použití jiných informací nahrazujících neexistující hodnotící zprávy za roky 2013 a 2014. Když byl na to EUIPO na jednání dotázán, připustil dále, že se jeho výklad čl. 3 páté odrážky druhé věty OPU k článku 45, vyplývající zejména z pracovních pokynů, neměl vztahovat na takový případ, jako je případ žalobce, a sice na odůvodněnou nepřítomnost trvající déle než rok. Tento výklad, kterým EUIPO odmítá účast dotčeného úředníka v relevantním povyšovacím řízení na základě jiných informací nahrazujících jeho hodnotící zprávy a podmiňuje ji návratem do služby, totiž nezohledňuje situace, kdy se úředník nevrátí do služby včas, nebo dokonce nikdy.

32 Kromě toho OOJ je povinen každoročně provádět povyšování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2002, Morello v. Komise, T-338/00 a T-376/00, EU:T:2002:314, bod 111) a nemůže oddálit, v pojednávaném případě o několik let, účast úředníka v povyšovacím řízení v rámci tohoto povyšování, pokud je úředník způsobilý pro povýšení na základě OPU k článku 45.

33 Pokud jde o povinnost ujistit se, že osoba měla možnost se vyjádřit k svým zásluhám, kterou má údajně EUIPO na základě povinnosti péče, je třeba v projednávaném případě konstatovat, že v žádném okamžiku se EUIPO nesnažil uvést žalobce do situace, v níž by měl možnost se vyjádřit ke svým zásluhám. EUIPO se totiž nesprávně omezil na to, že v důsledku volna z důvodu nemoci oddálil účast žalobce v povyšovacím řízení v rámci povyšování za rok 2015 do jeho případného návratu do služby. EUIPO přitom nemůže vycházet ve všech případech z předpokladu, že úředník čerpající volno z důvodu nemoci není schopný se užitečně vyjádřit ke svým zásluhám. Navíc, i kdyby vypracování hodnotících zpráv zaručovalo – jak tvrdí EUIPO – ochranu práv zaměstnanců prostřednictvím dialogu a odvolacího řízení, čemuž by tak nemuselo být v případě srovnávání zásluh spočívajícího na jiných informacích, je třeba připomenout, že proti takovému rozhodnutí, jako je napadené rozhodnutí, lze podat stížnost, a poté případně žalobu.

34 I když žalobce v projednávaném případě čerpal volno z důvodu nemoci, v souladu s čl. 5 odst. 7 OPU k článku 45 nejprve náležitě e-mailem zpochybnil před SVP skutečnost, že jeho jméno nebylo uvedeno na seznamu úředníků navržených na povýšení, dále náležitě podal stížnost proti napadenému rozhodnutí podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu a poté projednávanou žalobu Tribunálu, což rovněž popírá argument EUIPO, že byl povinen přerušit povyšovací řízení ve vztahu k žalobci, neboť se má obecně za to, že úředník čerpající volno z důvodu nemoci není schopen „přiměřeně uvažovat a uplatňovat své argumenty nebo zpochybňovat rozhodnutí týkající se vývoje jeho služebního postupu“.

35 Konečně argument EUIPO vycházející ze skutečnosti, že proti žalobci je vedeno šetření OLAF, není v projednávaném případě relevantní. Je třeba totiž poznamenat – jak uznává samotný EUIPO – že toto šetření bylo zahájeno po přijetí napadeného rozhodnutí. Kromě toho nic v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nenaznačuje, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno chováním žalobce, jelikož EUIPO se omezil na oddálení účasti žalobce v povyšovacím řízení v rámci povyšování za rok 2015 do doby, než se případně vrátí do služby.

36 Z toho vyplývá, že porušení článku 3 OPU k článku 45 v povyšovacím řízení 2015 týkajícím se žalobce muselo mít rozhodující vliv na průběh tohoto řízení a jeho rozhodnutí jej nepovýšit, jelikož nebyl připuštěn k účasti v uvedeném povyšovacím řízení.

37 Napadené rozhodnutí musí být tudíž zrušeno v rozsahu, v němž nebyl žalobce zohledněn pro účely povyšování za rok 2015.

38 Jen pro úplnost má Tribunál za to, že za účelem restituce práv žalobce musí být znovu posouzena možnost jeho účasti v povyšovacím řízení 2015. Až po tomto opětovném posouzení bude OOJ moci právoplatně přijmout rozhodnutí ve vztahu k němu a posoudit, zda je třeba jej se zpětnou účinností a nad stanovený počet zapsat na seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015, či nikoli. V tomto ohledu EUIPO v odpovědi na organizační procesní opatření přijaté Tribunálem a na jednání uvedl, že rozpočtově nic nebrání tomu, aby byl žalobce případně povýšen se zpětnou účinností a nad stanovený počet úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015.

K ostatním žalobním důvodům a argumentům žalobce

39 Vzhledem ke zrušení napadeného rozhodnutí, které je nezbytné na základě prvního žalobního důvodu, není nutné zkoumat druhý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady řádné správy a práva na obhajobu, jakož i ze zkreslení skutečností ani třetí žalobní důvod,

vycházející ze zjevně nesprávného posouzení EUIPO z důvodu jeho odmítnutí vykonat svou posuzovací pravomoc. Není nutné zkoumat ani argumentaci, již žalobce uvedl podpůrně a jíž tvrdí, že měl být nutně povýšen v rámci povyšování za rok 2015, a tedy zapsán na seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015.

K nákladům řízení

40 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2015, se zrušuje v rozsahu, v němž nebyl Guillaume Vincenti zohledněn pro účely povyšování za rok 2015.**

2) **EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Frimodt Nielsen Kreuschitz Półtorak

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. listopadu 2017.

Podpisy.